

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Bf.II.506/2024. számú ügyben Szegeden, 2025. február 27. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a 8. sorszámu

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt vádlott1 és társai ellen indított büntetőügyben a *Kecskeméti Törvényszék* 2024. április 10. napján kihirdetett 2.B.287/2023/67. számú ítéletét *megváltoztatja*:

vádlt3 III. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát *2 (kettő) évre enyhíti*, a közügyektől eltiltásra vonatkozó rendelkezést *mellőzi*.

vádlt3 III. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát *börtönben határozza meg*.

A szabadságvesztés végrehajtását *4 (négy) év próbaidőre felfüggeszti*.

Ha a III. rendű vádlott a pénzbüntetést nem fizeti meg, a pénzbüntetést, vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni, amelyet a szabadságvesztés végrehajtása esetén börtön fokozatban, egyéb esetekben fogház fokozatban kell végrehajtani.

A vagyonekbeosztás összegét *6.000.000.- (hatmillió) forintba leszállítja*.

Az elsőfokú eljárásban felmerült és vádlott3 III. rendű vádlott által fizetendő bűnügyi költség összegét *132.222.- (százharminckettőezer-kettőszázhuszonkettő) forintba felemez*.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet *helybenhagyja*.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Kecskeméti Törvényszék a fenti ítéletével a 2022. április 12. napjától 2023. január 12. napjáig előzetes fogvatartásban volt, azt követően 2023. május 4. napjáig bűnügyi felügyelet alatt állt vádlott3 III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pontja] mint társtettest. Ezért a III. r. vádlottat 3 év szabadságvesztés büntetésre, 300 napi tétel pénzbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg. A kiszabott szabadságvesztésbe a III. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította. Megállapította, hogy a III. r. vádlott legkorábban a kiszabott szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A III. r. vádlott esetén a pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000.-Ft-ban állapította meg. Rendelkezett arról, hogy ha a III. r. vádlott az így kiszabott 300.000.-Ft pénzbüntetést nem fizeti meg, akkor a pénzbüntetést, vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltóztatni. A III. r. vádlottal szemben 9.000.000.-Ft vagyonekobjást rendelt el. A Kiskunhalasi Rendőrkapitányságon lefoglalt és a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság letéti számlájára befizetett 900.000.-Ft készpénz bűnjel lefoglalását megszüntette és a III. r. vádlott részére kiadni rendelte, egyúttal a vele szemben megállapított vagyonekobjás vagy bűnügyi költség biztosítására visszatartotta. Kötelezte a III. r. vádlottat 127.302.-Ft bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen vádlott3 III. r. vádlott védője jelentett be fellebbezést a büntetés kiszabása körében, enyhítésért.

[3] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.171/2023/28. szám alatt a védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak. Indítványozta az elsőfokú ítélet tényállásából a jogkövetkeztetéseknek, továbbá az elsőfokú ítélet [19] bekezdésének, ugyancsak mint jogkövetkeztetésnek a jogi indokolás körébe utalását. A vagyonekobjás összezszerűségére, valamint az elsőfokú eljárásban felmerült és a III. r. vádlottat terhelő bűnügyi költségre vonatkozó észrevételei mellett összességében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, vádlott3 III. r. vádlottal szemben elrendelt vagyonekobjás összegének 6.000.000.-Ft-ra leszállítását, a III. r. vádlottat az elsőfokú eljárás során felmerült 132.222.-Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezését, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta azzal, hogy a III. r. vádlott terhére megállapított bűncselekmény megnevezése: társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette, továbbá annak megállapítását is indítványozta, hogy abban az esetben, ha a III. r. vádlott a pénzbüntetést nem fizeti meg, akkor a pénzbüntetést, vagy annak meg nem fizetett részét fegyházban kell végrehajtani.

[4] vádlott3 III. r. vádlott védője fellebbezését írásban indokolta. Álláspontja szerint a III. r. vádlott büntetlen előéletére, beismert vallomásra tekintettel vele szemben enyhébb szabadságvesztés kiszabása, illetve a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre felfüggesztése is indokolt. Hangsúlyozta, hogy a vádlott rendezett családi körülmények között él, egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, akit közösen nevelnek élettársával. Rendszeres jövedelemmel rendelkezik. Az elsőfokú ítéletben megállapított vagyonekobjás összegének leszállítását arra hivatkozással indítványozta, hogy a rendelkezésre álló adatokból kétséget kizáróan nem volt megállapítható, hogy milyen összeggel gazdagodott a III. r. vádlott a bűncselekmény elkövetése során, így a nyomozó hatóság nem tárta fel a vagyongyarapodás összezszerűségét kétséget kizáróan.

[5] A védő a fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbezésének indokolásában foglaltakat azzal egyezően adta elő, illetve a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának eggyel enyhébb végrehajtási fokozatban való megállapítását is indítványozta.

[6] A III. r. vádlott javára enyhítés érdekében bejelentett fellebbezés alapos.

[7] Tekintettel arra, hogy a III. r. vádlott javára szóló fellebbezés bejelentésére kizárólag a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján került sor, a Be. 590. § (3), (5), (5a) és (7) bekezdésére figyelemmel a másodfokú bíróság az ítéletet a Be. 590. § (5) bekezdés a)-d) pontjainak, valamint (5a) bekezdésének alkalmazásával, korlátozottan bírálta felül.

[8] E felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett olyan, a Be. 607. § (1) bekezdése és a Be. 608. § (1) bekezdése szerinti – abszolút –, illetve a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti – relatív – eljárási szabályt, amely hatályon kívül helyezést eredményezne, ezáltal az ügy érdemi elbírálását kizárná.

[9] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének vádlott3 III. r. vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket tartalmazó részét akként egészítette ki, hogy a [3] bekezdésben írt eljárás a Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.II.67/2024/21. számú ítéletével 2024. június 6. napján befejeződött.

[10] Az [5] bekezdést akként helyesbítette, hogy a vádlott havi átlagjövedelme 209.740.-Ft (másodfokú iratok között 7. sorszám alatti munkáltatói igazolás).

[11] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára tekintettel az ítéltábla nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[12] Osztva a fellebbviteli főügyészség álláspontját, megállapította az ítéltábla, hogy az elsőfokú ítéleti tényállás számos ponton tartalmazza, hogy az értékesített és lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma a bűncselekmény minősítését meghatározó mennyiség hány százaléka. Az ítéleti tényállás [19]-[20] bekezdései tartalmazzák az egyes kábítószerkénti minősítés alapját képező, illetve engedélyre vonatkozó jogszabályi hivatkozásokat. Ezen jogkövetkeztetések, mint jogszabályi hivatkozások az ítélet jogi indokolásába és nem a tényállásába tartoznak. Erre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítélet [12], [15], [16], [19] és [20] bekezdéseiben foglalt fenti megállapításokat a jogi indokolásba utalta.

[13] A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a III. r. vádlott bűnösségére és nincs olyan ok, amelynek alapján őt fel kellene menteni, illetve vele szemben az eljárást meg kellene szüntetni.

[14] A bűncselekmény minősítése is helytálló és törvényes volt. Osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség álláspontját a bűncselekmény helyes megnevezése körében. A III. r. vádlott bűncselekményének megnevezése ugyanis nem felel meg a Kúria 61. számú BK vélemény 2. d) pontjában írtaknak, amely szerint az elkövetői alakzatra utalás megelőzi a bűncselekmény megnevezését. Erre figyelemmel a III. r. vádlott terhére megállapított bűncselekmény megnevezése helyesen: társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette.

[15] Az alkalmazandó büntetőtörvény kérdésével összefüggésben helyesen foglalt állást a törvényszék, hogy az elkövetéskori és az elbíráláskori Btk. szerint is egyaránt kábítószernek minősülnek a tényállásban írt kábítószeresek, egyebekben pedig azt állapította meg, hogy nincs eltérés az ügyben az irányadó anyagi jogi rendelkezések között, ezért a Btk. 2. § (1) bekezdése alapján az elkövetéskor hatályban volt büntetőtörvényt alkalmazta. Nem volt figyelemmel azonban arra, hogy az elkövetéskor és az elbíráláskor hatályban volt, illetve

lévő büntető törvény rendelkezései a pénzbüntetés egy napi tétele összege vonatkozásában változott, ugyanakkor az a megállapítás helyes volt, hogy az elkövetéskor hatályos 1.000.-Ft napi tétel összege kedvezőbb a III. r. vádlott vonatkozásában, mivel az elbíráláskor az egy napi tétel összege 1.300.-Ft [Btk. 50. § (3) bekezdés].

[16] A büntetés kiszabása körében az ítéltábla további enyhítő körülményként értékelte a III. r. vádlott hosszabb idejű büntetőeljárás hatálya alatt állását (Kúria BKv. 56. III. 10.), illetve nem az eljárás megindulásához képest, hanem helyesen a bűncselekmény elkövetéséhez képest eltelt hosszabb, több mint két év időt (Kúria 56. sz. BKv. III. 10., elsőfokú ítélet [45] bekezdése).

[17] Az így kiegészített és helyesbített bűnösségi körülményekre figyelemmel a törvényszék nem tévedett, amikor a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok elérése érdekében a Btk. 80. § (1) bekezdésében foglaltak szerint eljárva a III. r. vádlottat szabadságvesztésre és pénzbüntetésre ítélte. A büntetés kiszabása körében irányadó 7 év 6 hónap középértéktől a III. r. vádlott javára lényegesen eltérve a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontja szerinti, úgynevezett enyhítő rendelkezés alkalmazásával kiszabott büntetés, bár törvényes, az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az eljárás során jogerősen elítélt terhelt társai büntetéséhez kapcsolódó belső arányosítás követelményére, kedvező személyi körülményeire, a személyében rejlő társadalomra veszélyesség csekélyebb fokára tekintettel az eltúlzottan súlyos. Minderre tekintettel a III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát a másodfokú bíróság 2 évre enyhítette.

[18] Arra a következtetésre jutott továbbá az ítéltábla, hogy a III. r. vádlott tekintetében a fentiekre is figyelemmel alaposan feltehető, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető, ezért a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdéseire figyelemmel a vele szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette, illetve ugyanerre figyelemmel pedig a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján megállapította, hogy a vele szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön. Figyelemmel arra, hogy a III. r. vádlottat az ítéltábla nem ítélte végrehajtandó szabadságvesztésre, törvényi feltétel hiányában a vele szemben kiszabott közügyektől eltiltást mellőzte.

[19] A Btk. 51. § (1) és (2) bekezdése alapján az ítéltábla rendelkezett arról, hogy ha a III. r. vádlott a pénzbüntetést nem fizeti meg, a pénzbüntetést, vagy annak meg nem fizetett részét börtönben, egyéb esetben fogházban kell végrehajtani.

[20] Osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség vagyonelkobzás összegszerűségét érintő észrevételét.

[21] A törvényszék helytállóan rendelkezett a vagyonelkobzás elrendeléséről, tévedett azonban, amikor az 1/2008. BJE határozatra hivatkozással 9.000.000.-Ft-ban állapította meg a III. r. vádlottal szemben elrendelt vagyonelkobzás összegét.

[22] Az 1/2008. BJE határozat VI. pontjában kifejtettek szerint a vagyonelkobzás célja a terhelt vagyoni helyzetének a bűncselekmény elkövetését megelőző állapotba történő visszaállítása. Az elkövetést megelőző vagyoni helyzet megítélésénél az értékesítést közvetlenül megelőző vagyoni állapotra kell figyelemmel lenni. Ekkor az elkövető vagyonának már nem része az, amit korábban a kábítószer megszerzésére fordított, az már más elkövetőhöz, így jelen esetben vádlott4 IV. r. vádlotthoz került, az ő vagyonát gazdagította.

[23] Jelen esetben vádlott3 III. r. vádlott az értékesítést megelőzően 3.000.000.-Ft-ot fordított a kábítószer beszerzésére. Ekkor még nem rendelkezett az értékesítésből befolyt 6.000.000.-Ft-tal. A vagyoni helyzetét is ezen állapotba kell visszaállítani, azaz tőle 6.000.000.-Ft-ot kell elkobozni. A kábítószer megszerzésére fordított 3.000.000.-Ft ugyancsak elkobzandó, azonban nem a III. r. vádlottól, hanem ahogy arról a Kecskeméti

Törvényszék 2.B.494/2023/4. számú és a Szegedi Ítéltábla Bf.II.67/2024/21. számú ítéleteivel rendelkezett, vádlott4 IV. r. elítélt esetén került sor a 3.000.000.-Ft vagyon elkobzására.

[24] Minden ezzel ellentétes értelmezés vádlott3 III. r. vádlott vonatkozásában kétszeri elvonást eredményezne, hiszen az intézkedés jogalapját maga az értékesítés teremti meg, ez az a magatartás, amelyből az elvonandó vagyon ered.

[25] Osztotta azt a fellebbviteli főügyészsi álláspontot is az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság tévedett a III. r. vádlottat terhelő bűnügyi költségösszagszerűségének meghatározása során is. A törvényszék ugyanis kizárólag a kirendelt igazságügyi toxikológiai szakértő díjával felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezte, elmulasztotta azonban tanúl tanú bírósági tárgyaláson történt megjelenésének költségével felmerült összeg megfizetésére is kötelezni (költségjegyzék 20. tételszáma alatti 4.920.-Ft). Erre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú eljárásban felmerült és a III. r. vádlott által fizetendő bűnügyi költség összegét 132.222.-Ft-ra felemelte.

[26] Az ítéltábla a 8/2015. (IV. 17.) AB határozatban foglaltakra figyelemmel hivatalból vizsgálta vádlott3 III. r. vádlott esetén, akivel szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabására került sor, a Btk. 102. § (1) bekezdése szerinti előzetes bírósági mentesítés lehetőségét. Ennek eredményeként azt állapította meg, hogy a III. r. vádlott által elkövetett bűncselekmény jellegére figyelemmel a büntetett előélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alóli előzetes mentesítésre nem érdemes.

[27] A fent kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig, mivel az egyéb rendelkezések törvényesek, a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[28] Az ítélettel szemben a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Szeged, 2025. február 27.

Dr. Mezölaki Erik s.k.
a tanács elnöke

Dr. Halász Edina s.k.
előadó bíró

Dr. Kiss Dániel s.k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.506/2024/8. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 2.B.287/2023/67. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon *jogerőre emelkedett*.

Szeged, 2025. február 27.

Szegedi Ítéltábla
2.Bf.506/2024/8/i

6

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke